NN 22/2019 (6.3.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-117/18-7 od 9. siječnja 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Sutivan koju zastupaju opunomoćenici odvjetnici Zajedničkog odvjetničkog ureda Sanja Gligić Rubes & Kristina Stepinac Terzić iz Velike Gorice, Trg K. P. Krešimira IV br. 2, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/39, urbroj: 376-10-18-25 od 8. veljače 2018. godine.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na k.č. označenim pod točkama a. i b. sve k.o. Sutivan, a koje su u vlasništvo Općine Sutivan (točka I. izreke rješenja). Elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke I čine trase kabelske kanalizacije koja zauzima površinu 10115,65 m trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova koji zauzimaju površinu od 6440,17 m^2 (točka II. izreke rješenja). Utvrđuje se visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I. koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Sutivan u iznosu od 116,474,55 kn godišnje, počevši od 29. siječnja 2016. godine. Za razdoblje od podnošenja zahtjeva za koje je već plaćena naknada na temelju ranijeg poništenog rješenja HAKOM-a naknadu je potrebno umanjiti za iznos kojeg je Hrvatski Telekom d.d. već platio Općini Sutivan.

Protiv rješenja tuženika tužitelj Hrvatski Telekom d.d. podnio je tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbi opisuje tijek upravnog postupka po zahtjevu Općine Sutivan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI), a koji zahtjev je Općina podnijela kao vlasnik ili korisnik nekretnine na kojoj je izgrađena EKI. Tužitelj prigovara da nije pravilno primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine« 65/17., u daljnjem tekstu: Pravilnik/17.), jer isti nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka 2016. godine, već je stupio na snagu 30. rujna 2017. godine. Stoga smatra da je došlo do retroaktivne primjene materijalnih propisa, što nije u skladu s Ustavom o čemu je mišljenje dao i Ustavni sud Republike Hrvatske, kao i Europski sud za ljudska prava u predmetu Kozlica protiv Hrvatske, gdje je navedeno da se načelno postupovna pravila na postupke u tijeku primjenjuju trenutačno danom donošenja. Također prigovara da nije bilo osnova da se Općini Sutivan prizna pravo na naknadu za pravo puta i za nerazvrstane ceste, budući da se na istim može zasnovati isključivo pravo služnosti ili pravo građenja. Pri tomu se poziva na ranije odredbe Zakona o cestama (»Narodne novine« 84/11.). U postupku nije nedvojbeno utvrđeno da bi općina bila vlasnik označenih nekretnina cijelo vrijeme trajanja postupka za koje vrijeme je Općini priznata naknada. Ukoliko sud i prihvati obvezu plaćanja naknade prema Pravilniku/17 od podnošenja zahtjeva ukazuju da zahtjev nije bio uredan, te se stoga naknada mogla o tom osnovu odrediti tek po donošenju urednog zahtjeva uz uvjet da se općina aktivno legitimira kao vlasnik. Prije podnošenja zahtjeva općine sve aktivnosti su bile usmjerene na sklapanje ugovora o osnivanju prava služnosti između općine i tužitelja, a ne na izdavanje potvrde o pravu puta, pa se stoga najranije od 11. studenog 2016., može smatrati da je podnesen uredan zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta. Predlaže stoga da sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje tuženika.